

Î N C H E I E R E

27 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii : Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” societate pe acțiuni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății de Asigurări Reasigurări „Donaris Group” societate pe acțiuni împotriva Companiei de Asigurări „Transelit” societate cu răspundere limitată cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, penalității și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2015 prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” societate pe acțiuni și menținută hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 18 februarie 2015, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 10 septembrie 2014, SAR „Donaris Group” SA a depus o cerere de chemare în judecată împotriva CA „Transelit” SRL cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, penalității și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 20 mai 2013 între SAR „Donaris Group” SA în calitate de asigurător și SC „Top Leasing” SRL în calitate de asigurat a fost încheiat contractul de asigurare facultativă a mijloacelor de transport auto-casco nr. CSK 20112-TOP-0124 prin care a fost asigurat automobilul de model „Mitsubishi L200” anul producerii 2011, număr de înregistrare CPL 557, contra mai multor riscuri, inclusiv și riscul contra prejudiciilor ca rezultat al accidentelor de circulație.

La 30 ianuarie 2014 la 17.00 în or. Bender s-a produs accidentul rutier în rezultatul căruia automobilul de model „Audi A6” cu număr de înregistrare A674CK, condus de către Kolomiets Stanislav a tamponat automobilul de model „Mitsubishi L200” număr de înregistrare CPL-557, condus de Nichitenco Valerii. Conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 30 ianuarie 2014 vinovat

de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut Kolomiets Stanislav, care a prezentat polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă nr. 00388739, eliberată de CA „Transelit” SA.

Menționează că, părțile implicate în accidentul rutier au declarat cazul la companiile de asigurări cu care aveau încheiate contracte de asigurare și prin urmare de către SAR „Donaris Group” SA a fost pornit dosarul de daune nr. 02002014 din 31 ianuarie 2014. De asemenea a fost întocmit procesul-verbal de constatare a pagubelor semnat de părțile implicate, precum și de reprezentantul CA „Transelit” SA și în rezultatul calculelor efectuate de „East Auto Lada” SRL s-a stabilit despăgubirea de asigurare în mărime de 29770,42 lei. În baza dispoziției nr. CSK 0200 20014 din 25 februarie 2014 accidentul produs a fost recunoscut caz asigurat fiind dispusă achitare despăgubirilor de asigurare în sumă de 20770,24 lei prin excluderea uzurii de 24% din piesele înlocuite.

De asemenea a mai indicat că potrivit reglementărilor art. 40 alin. (7) al Legii nr. 414-XVI privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă și a art. 1329 alin. (1) Codul civil, a solicitat părții pârte să recupereze suma de 20770,42 lei în calitate de asigurător a răspunderii civile a persoanei vinovate de producerea accidentului, însă CA „Transelit” SA a refuzat achitarea acestei sume.

De asemenea, a mai invocat prevederile art. 6 alin. (6) al Legii nr. 407-XVI cu privire la asigurări și consideră că pârțul se află în întârziere de executare a obligației pecuniare și este obligat la plata penalității de întârziere în mărime de 3737,60 lei.

Prin urmare, solicită SAR „Donaris Group” SA încasarea de la CA „Transelit” SA în beneficiul său a sumei de 20770,42 lei cu titlu de pagubă materială și 3738,60 lei cu titlu de penalitate, precum și încasarea cheltuielilor de judecată și anume 735,27 lei taxa de stat achitată și 3950 lei cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18 februarie 2015 acțiunea a fost admisă. A fost încasat de la CA „Transelit” SRL în beneficiul SAR „Donaris Group” SA suma de 20770,42 lei cu titlu de prejudiciu material, penalitatea în sumă de 3738,60 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 4685,27 lei, iar în total suma de 29194,29 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 18 februarie 2015, la 23 februarie 2015 ÎM CIA „Transelit” SA a declarat apel invocînd legalitatea acesteia, solicitînd admiterea acestuia, casarea hotărîrii contestare și emiterea unei noi hotărîri cu privire la respingerea acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2015 a fost respins apelul declarat de către ÎM CIA „Transelit” SA cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În susținerea concluziei instanța de apel a constatat că la 30 ianuarie 2014, la ora 17.00 în or. Bender s-a produs un accident rutier în rezultatul căruia automobilul de model „Audi A6”, număr de înmatriculare A 674 CK, condus de Kolomiets Stanislav a tamponat automobilul de model „Mitsubishi L200” număr de înmatriculare C PL 557 condus de Nichitenco Valerii.

A mai constatat instanța de apel că posesorul autoturismului de model „Audi A6” număr de înmatriculare A 674CK condus de Kolomiets Stanislav, la momentul accidentului avea poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă nr.

000388739, eliberată de CA „Transelit” SA, or conform art. 1301 alin. (1) Codul civil prin contractul de asigurare, asigurătorul se obligă să plătească asiguratului prima de asigurare, iar acesta se obligă să plătească la producerea riscului asigurat asiguratului sau unui terț beneficiarului asigurării suma asigurată ori despăgubirea în limitele și în termenele convenite.

Făcînd trimitere instanța de apel la prevederile pct. 28 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 16 decembrie 2013 cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației în domeniul asigurărilor obligatorii și facultative a transportului auto, care prevede că instanțele de judecată urmează să țină cont că hotărîrile organelor din stînga Nistrului, prin care se constată vinovăția persoanei care a comis accidentul rutier, survenirea riscului asigurat sau actele de efectuare a reviziei tehnice, nu pot fi admise, deoarece nu sunt probe admisibile în sensul art. 117, 122 alin. (3) CPC, astfel respingînd drept probă admisibilă procesul verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Kolomiets Stanislav de către autoritățile din stînga Nistrului.

Însă, instanța de apel a considerat legală și întemeiată hotărîrea primei instanțe precum că lipsa deciziei agentului constator al organelor de resort nu constituie temei pentru respingerea în mod arbitrar a acțiunii în cauză, or instanța de judecată este în drept, în cadrul judecării cauzei civile privind repararea prejudiciului cauzat din accident rutier să constate vinovăția pîrîtului în cauzarea prejudiciului material.

La fel, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a reținut drept întemeiată concluzia primei instanțe de admitere integrală a acțiunii în temeiul art. 1398 alin. (1) Codul civil și art. 6 alin. (6) al Legii cu privire la asigurări nr. 407 – XVI din 21 decembrie 2006 și a conchis că CIA „Transelit” SA are obligația de a recupera companiei SAR „Donaris Group” SA suma de 20770,42 lei achitată cu titlu de despăgubiri de asigurare, și pentru încălcarea termenului de plată a despăgubirii de asigurare din vina asigurătorului penalitatea pentru fiecare de întîrziere în mărime de 3738,60 lei.

La 27 noiembrie 2015, ÎM CIA „Transelit” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

Recurentul, ÎM CIA „Transelit” SA, în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu hotărîrile instanțelor de judecată emise în cauza dată, deoarece la emiterea acestora au fost aplicate eronat normele de drept material și apreciate arbitrar probele administrate.

Menționează că instanțele de judecată eronat au constatat culpa asiguratului Kolomiets Stanislav, fiind neîntemeiat admisă acțiunea intimatului de încasare a despăgubirii de asigurare, fără a evidenția și reflecta în hotărîre vreo probă admisibilă care să confirme vinovăția asiguratului Kolomiets Stanislav.

La 20 ianuarie 2016, ÎM „CIA „Transelit” SA a depus supliment la recurs prin care a invocat că Judecătoria Centru, mun. Chișinău a examinat pricina cu încălcarea competenței jurisdicționale, deoarece sediul pîrîtului este or. Edineț, str. Independenței 99, și că accidentul rutier s-a produs în or. Bender, astfel încît competența jurisdicțională a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău excede.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM CIA „Transelit” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține și jurisprudența CEDO conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede putere de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcel contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când motivele recursului indicate în cazul din speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii atât în prima instanță cât și instanța de apel, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎM CIA „Transelit” SA ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” societate pe acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru